

"Dua ubûdiyetin ruhudur ve hâlis bir imanın neticesidir. Çünkü dua eden adam duasıyla gösteriyor ki: Bütün kâinata hükmeden birisi var ki, en küçük işlerime ıttılay var ve bilir. En uzak maksudlarımı yapabilir..." İzah eder misiniz?

"Dua ubudiyetin ruhudur ve hâlis bir imanın neticesidir. Çünkü dua eden adam duasıyla gösteriyor ki:"

"Bütün kâinata hükmeden birisi var ki, en küçük işlerime ıttılay var ve bilir. En uzak maksudlarımı yapabilir. Benim her halimi görür, sesimi işitir. Öyleyse, bütün mevcudatın bütün seslerini işitiyor ki, benim sesimi de işitiyor. Bütün o şeyleri O yapıyor ki, en küçük işlerimi de Ondan bekliyorum, Ondan istiyorum."(1)

Çok aciz ve elinden hiçbir iş gelmeyen bir bebek, nasıl ihtiyaçlarını ve arzularını anne ve babasına ağlamak suretiyle bildiriyorsa, aynı şekilde şu kâinat beşiğinde âciz ve elinden hiçbir şey gelmeyen insan da meramını ve arzularını dua vasıtası ile Rabbine bildirir. **Rabbimizin**, dualarımızı işitip bize karşılık vermesi ve bizi ciddiye alıp kendine muhatap yapması, bizim için en büyük bir şeref ve en büyük bir izzettir.

Dua, Allah ile kul arasında en büyük bir vasıta, en tatlı bir mükâleme ve tevhidin en parlak bir nişanesidir. Zira cansız, şuursuz ve elinden hiçbir şey gelmeyen diğer mahûklar bizim ihtiyacımızı bilmez, sesimizi duymaz, arzularımızı yerine getiremez. Zaten onlar da bizim gibi miskin ve âciz mahlûklardır.

İnsan, Allah'ın sonsuz sıfatları ile her şeyi kuşattığını ve her şeyden haberdar olup her muhtacın sesini işittiğini, ancak dua ve ibadet vasıtası ile idrak edebilir. Dua ve ibadeti terk eden birisi, hakikat noktasında sağırdır ve zifiri bir karanlığın içindedir.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Dördüncü Mektup'un Birinci Zeyli](#).